

דף סו.

עין משפט א.

יו"ד סימן קעט סעיף ג.

עיין לעיל דף סה: עין משפט וז.

עין משפט ג.ד.ו.

יו"ד סימן רמא סעיף א

א. המקלל אביו או אמו אפי' לאחר מיתתן חייב סקילה **ש** אם זה בעדים ובהתראה, ואחד האיש או האשה שקיללו.

במה דברים אמורים שקיללו בשם מהשמות המיוחדים אבל אם קיללו בכינוי **ת** אינו חייב אלא בלאו כמו כל מקלל אחד מישראל.

הגה: המכה אביו או אמו בחייהם בין איש או אשה בעדים והתראה חייבים בחנק **א**, ודוקא אם עשו בהם חבורה אבל בלא עשו חבורה חייבים בלאו כמו המכה אחד מישראל.

עין משפט ז.

ח"מ סימן כז סעיף א

א. המקלל **ב** אדם מישראל, ואפי' מקלל עצמו בשם או בכינוי או באחד משמותיו שקורין בהם העכו"ם להקב"ה, אם הדבר היה בעדים והתראה הרי זה לוקה משום לא תקלל **ג** חרש.

ש. ממשנה סנהדרין נ"ג ע"א, ואפי' לאחר מיתה, ממשנה פ"ה ע"ב. ואחד האיש או אשה מברייתא שם, ודוקא שקיללם בשם, ממשנה ס"ו ע"א, ובשבועות דף ל"ה ע"א.

ת. כגון שדי צב-אות חנון רחום, ועיין בס"י רע"ו סעיף ט'. ש"ך. ועיין בחו"מ סי' כ"ז.

א. ה"ה בלא נשבע לו. כ"כ בניי. באר הגולה אות צ'.

ב. מחלוקת ר"ע ור' יוסי הגלילי בברייתא שם ופסק כר"ע, ואפי' זקפו עליו במלוה ג"כ חייב להוציאה מתחת ידו לקיים מצוות ההשבה וליתנו לצדקה, שבזמן הבית היה צריך ליתנו לכהנים שהן זכו בהן משלחן גבוה שנאמר בפ' נשא "האשם המושב לה' לכהן יהיה", ובזמן הזה שאין קרבן אשם שעוסקים בו הכהנים ואין שייך שולחן גבוה, משום כך נותנם לכיס של צדקה וחולקים ממנו לכל העניים בשוה. סמ"ע ס"ק י"ח.

ג. דכיון שזקפו עליו במלוה נעשו נכסי הגר ונכסיהן הפקר לאחר מיתה וכל הקודם להחזיק בהם זכה. סמ"ע ס"ק י"ז.

ואם קילל ד' דיין, הרי זה לוקה שתיים גם משום אלוהים לא תקלל.
ואם אמר בלשון ארור הרי זו קללה.

ד. י"א דוקא דיין סמוך, וי"א כל ת"ח שדן, עיין במנחת חינוך מצוה ס"ט אות ד' ובריב"ש ס"י ע"ט.

וגם בזמן הזה שאין נוהגת מלקות נפ"מ אם עבר על לאו זה מדעת נפסל לעדות, כמבואר בחו"מ סי' ל"ד סעיף ב', ונתיבות כאן בחידושים אות ג'.